

הగאון רבי חנוך דוב פדווא זצ"ל

הערות לצרות בשמעתתא דשלוח הkn*

דָּף קלח: רשיי דה שהרג את הנפש, ואח"כ מרד ונמצא בקן. הנה בגמ' (ביבא קמא דף מב): פלייגי ר' יהודה ורבנן דר' יהודה שור שנגח ואח"כ הפקירו הרוי הוא פטור מן המיתה, ולרבנן אפי' שור הפקר שנגח חייב מיתה, ואם כן יש להבין אמאי רדקך רשיי בסוגין וכותב שעוף טהור שהרג את הנפש דפטור משלווח משום שאתה מצווה להביאו לבית דין, מيري שהרג את הנפש ואח"כ דבשעה שהרג את הנפש עדרין לא מרד ולא היה של הפקר, והלא לר' יהודה אם נעשה הפקר לאחר שהרג הרוי הוא פטור מיתה, ולרבנן אף אם היה של הפקר בשעה שהרג הרוי הוא עדרין חייב מיתה.**

ברשי'י (דף קלט. ד"ה איזהיב ל"י בשילוח) בא"ד כתוב מוקדשים אין כייסוי הדם נוהג בהם משום שחיטה שאינה ראוי שאסורים בהנאה. והנה במשנה (לעיל דף פג), כייסוי הדם נוהג בחולין אבל לא במוקדשין, ובגמ' שם איפלגי בה אמרrai רב יוסף אמר שהטעם בזה הוא משום רסבירה לנ' בר שמיעון דשחיטה שאינה ראוי לא שמה שחיטה ומוקדשים הרי אסורים בהנאה הם, ומר בר רב אשיליף לה מקרה רכתי בעניין כייסוי הדם חייה או עופ וילפינן מה חייה קדוש אף עופ אינו קדוש, ולכארורה פשوطות הגمرا בסוגין אזיל בטעמי' דמר בר רב אשיליף אמר 34895 שנתמעטו מוקדשים מכיסוי הדם משום שאינו קדוש, ולפי זה יש להבין למה רשי' נקט לי להrk טעמא הרב יוסף דשחיטה שאינה ראוי היא ושחיטה שאינה ראוי לא שמה שחיטה.

בגמ' (שם דף קלט). דתני ר' יוחנן בן יוסף אומר הקדיש חי ואח"כ שחתה פטור מלכשות, שחתה ואח"כ הקדישה חייב לכוסות שכבר נתחייב בכיסוי קודם שיבוא לידי הקדש. וברבמ"ט (פרק י"ד מהל' שחיטה הל' ג') שחת חי ועוף ואח"כ הקדישן או הקדיש את הדם חייב לכוסות, הרי שהרבמ"ט מוסיף עוד דלא רק אם אחר השחיטה הקדיש את החי או את העוף, אלא הוא הדין נמי אם רק הקדיש את הדם הרי הוא חייב לכוסות, ובכיסף משנה שם מביא מהתוספותא (מס' חולין פרק י' ברייתא ב') דאף זה הוא משום שכבר נתחייב בכיסוי קודם שיבוא לידי הקדש.

תוס' (שם רפ' קלט). ד"ה כיון דמרדו פקעה קדושתייהו, שמעין מהכא דאווזין ותרנגולים של חולין שמרדו בבעליהן והלכו להן הו הפקר והמחזיק בהם זכה, רהא הכא היינו טעמא כיון דמרדו הו הפקר וחיבין בשילוח. ובמהרש"א דركך למה הוכיחו התוס' רק מרב, טפי הוה להו לאוכובי הבי בפשיות לבולי עלמא

הגהה אל נתקו מגלוון כביס של לבינו אל- עס חומפת צילור - מי נכו בגז יחזקאל פריזמן, למדן.

ב' וְכַאֲכָבֶד הַחֹזֶן לִיב (חו"מ ב'יך ט' ב' ס'יך ע"ז) צדס להcio, וכן לכבב נס קמנחת חיטך (מלוא תקמ"ה) בכךולר. (קמנתיה)

דמוקמין מתני' במקדיש ומרדו שבחולין בכח' חייב בשילוח. ולכארה יש לומר שהוכחה זו של התוס' היא אף לשמואל, שהרי שמואל רק פליג על רב משום שהוא סובר רכל היכא דעתיה בכ' גזא דרשותנו איתא, ולבן אף אם מרדו עדין הוא של הקדרש ופטוריון משילוח, אבל בעיקר הדין של התוס' באוזין ותרנגולים של חולין שמרדו בעליך' והלכו להן הוא הפקר והמחזיק בהם זכה אף שמואל מודה, שהרי לא שיר' סברתו כאן רכל היכא דעתיה בכ' גזא דרשותנו איתא.

רש"י ר'ה שור זה עלי' עולה, בס"ד וכן כבב' לברך הבית למוכרו להביא דמי' ליד הגזבר. הנה התוס' (בד"ה לפי שמצינו) פירשו דבאהומר הרוי עלי' אע"ג דבתקדש גופי' חיב באחריותו, כיון שנתחלל איינו חיב באחריות המעות, וכן פירש רש"י לקמן בסוף העמוד (רש"י לפי שמצינו) דאף באומר הרוי עלי' כיון שנתחלל התקדש על מעות איינו חיב באחריות המעות, ואם כן צ"ע למה כאן כתוב רש"י שאחריותו באומר הרוי עלי' הוא להביא דמי' ליד הגזבר. עוד יש להביןامي אין הנראה מקשה מהך בבריתא לקמן דרי' נתן על ריש לkish, שהרי ריש לkish סובר דאף באומר הרוי עלי' אם נגנב או נאבד איינו חיב באחריותו אפילו בהתקדש גופי', ואילו בבריתא דרי' נתן בסוף העמוד מבואר רק אם חללו על הדמים הוא שאינו חיב באחריותו אם נגנב או נאבד.

תשובות

הגאון רבי חנוך דוב פדווא זצ"ל

נאב"ד לונדון, ובעל שות' חשב האפור

בדין צביעה בשבת לצורך חולה

יום ה, כ' מניא תשלי' לפ"ק פה לנדרון תע"א

לכב' ידידי הרב הגאון המפורסם מר' יצחק טוב' וויס שליט'א.

אחדשה"ט. יקרו תגוני, ובדבר אשר כתה חוקר באיש אשר סובל ממחלת הצוקער וצריך לבדוק לפני אכילתנו את גובה הצוקער למען ידע איך להתנהג, ויש לפניו שתי דרכיהם איך לעשות הבדיקה, והיינו להפיל טבלי' להשתן שלו, ועייז' המים רותחים ומשתנים במראותם, ואם המים נעשים אדומים הרוי זה סימן שగברת המחלתה ואם נעשים כחול (בלוי) הוא מצוב טוב. ויש גם דרך אחרת, והיינו לחתך השתן מן נייר מיוחד, ואם הנייר נעשה אדום סימן שגברת המחלתה, ואם לאו לא גברת המחלתה, אכן בדיקה הראשונה יותר מדוקית ויתר מועילה. והשאלה מה לעשות אם יש צורך לעשות בדיקה כזו בשבת.

ולדעת כתה, יש בשתי הדריכים הנזכרים משום צביעה, ואולי צביעה זו גם מלאה דאוריתא כי זה דרך צביעה לפי מצבו, ואולי גם מלאה הצעrica